

Olsztyn, dnia 16 października 2017 r.

SKO.54.17.2017

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący: - Krzysztof Grosz
Członkowie: - Jarosław Dobkowski
- Krzysztof Subocz

po rozpatrzeniu odwołania Andrzeja Pieślaka od decyzji nr 1/2017 z dnia 21 sierpnia 2017 r., wydanej przez Dyrektora Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej

rozstrzygnęło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2017 r. Andrzej Pieślak wystąpił drogą mailową o udzielenie informacji publicznej w postaci skanów umów lub innych dokumentów poświadczających wynajem (odpłatnie lub nieodpłatnie) pomieszczeń w Muzeum Oddział w Lidzbarku Warmińskim za lata 2015-2017. Wniósł o zanonimizowanie dokumentów.

Organ pismem z dnia 10 lipca 2017 r. wskazując, że żądanie dotyczy udostępnienia informacji publicznej przetworzonej, zwrócił się z prośbą o wskazanie powodów, dla których uzyskanie wnioskowanych informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

W odpowiedzi wnioskodawca złożył skargę na bezczynność organu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie.

Organ pierwszej instancji w dniu 21 sierpnia 2017 r. wydał decyzję nr 1/2017, którą odmówił udostępnienia informacji publicznej. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że informacja o którą strona wystąpiła stanowi informację publiczną przetworzoną, bowiem Muzeum nie prowadzi zbioru informacji w postaci oczekiwanej przez wnioskodawcę. Zawiera ono w ciągu każdego roku kalendarzowego dziesiątki umów, których przedmiotem jest wynajem pomieszczeń. Umowy mają charakter umów odpłatnych lub nieodpłatnych, niektóre z nich są wkładem Muzeum w różnego rodzaju przedsięwzięcia. Umowy nie są rejestrowane, niekiedy nie są zawierane w formie pisemnej. Nie były też dotychczas przechowywane w jednym miejscu. Zaspokojenie żądania wnioskodawcy wiązałoby się z koniecznością oddelegowania pracownika do odszukania żądanych umów, a następnie ich przejrzenia pod kątem zawartych w nich treści nie podlegających jawności oraz ich zanonimizowania w przypadku umów pisemnych. W tym stanie rzeczy realizacja wniosku wiązałaby się z długotrwałym zaangażowaniem pracowników i uniemożliwiała im normalne wykonywanie obowiązków. Ponieważ na pytanie o przesłanki, dla których żądanie strony należy potraktować jako szczególnie istotne dla interesu publicznego, wnioskodawca nie zajął żadnego stanowiska, organ podjął decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

Odwołując się od tej decyzji Andrzej Pieślak wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i udostępnienie żądanej informacji publicznej.

Zarzucił naruszenie:

-art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji poprzez nieudostępnienie informacji publicznej w postaci wskazanej we wniosku o udostępnienia informacji publicznej,
-art. 3 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 14 ust. 2 i art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, poprzez uznanie, że żądane informacje stanowią informację przetworzoną,
-art. 1 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2, art. 13 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez żądanie wykazania szczególnego interesu publicznego dla informacji nie wymagającej przetworzenia.

Zdaniem odwołującego się żądana informacja jest informacja prostą, a nie przetworzoną. Treścią żądania obejmuje dokumenty już wytworzone i będące na dzień złożenia wniosku w posiadaniu organu. Udostępnienie kopii faktur, umów nie będzie wytworzeniem informacji nowej, nieistniejącej na dzień złożenia wniosku, a tylko takie działanie może być uznane za spełnienie przesłanek informacji przetworzonej. Na poparcie swojego stanowiska powołał się na orzecznictwo sądów administracyjnych.

Rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie zważyło, co następuje:

Stosownie do treści art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764) każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.

Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem, przy czym nie chodzi tylko o dokumenty wytworzone przez organ, ale i takie, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części dotyczą organu), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego (wyrok WSA w Opolu z dnia 17 stycznia 2008 r., II SAB/Op 20/07).

Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną. Żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania tejże czynności szczególnej formy. Ważne także przy tym jest, że dostęp do informacji publicznej realizowany jest w pierwszej kolejności przez wgląd do dokumentów urzędowych (art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy). Oznacza to, że osoba, zainteresowana uzyskaniem dostępu do wskazanej informacji swoje prawo do informacji publicznej może zrealizować, udając się do organu w celu zapoznania się z treścią tych dokumentów lub też może to nastąpić w inny wskazany przez osobę sposób, choćby poprzez wydanie kserokopii dokumentów. Ostatecznie to bowiem wnioskodawca określa formę, w jakiej organ ma mu udostępnić żadaną informację.

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Przetworzenie informacji w rozumieniu powyższego przepisu jest zebraniem lub zsumowaniem pojedynczych wiadomości będących w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, wymagającym samodzielnego ich zredagowania związanego z koniecznością przeprowadzenia przez tenże podmiot czynności analitycznych, których końcowym efektem jest dokument pozwalający na dokonanie przez wnioskodawcę samodzielnej interpretacji i oceny. Informacja przetworzona jest więc jakościowo nową informacją powstałą w wyniku czynności technicznych i określonego działania intelektualnego na zbiorze informacji prostych już znajdujących się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, przygotowaną specjalnie dla wnioskodawcy według wskazanych przez niego kryteriów.

Skład rozstrzygający Kolegium podziela pogląd wyrażony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 6 września 2011 r. (sygn. akt II SA/Ol 435/11), według którego do przetworzenia informacji nie dochodzi w sytuacji, gdy kiedy

określone we wniosku informacje mają być wyszukane w rejestrach, ewidencjach, czy innego rodzaju zestawieniach. W takim wypadku jest to informacja prosta. Przeniesienie informacji na inny nośnik, pomijanie pewnych fragmentów, czy proste zsumowanie danych są zabiegami, które nie pozwalają mówić o „przetworzeniu”, a co najwyżej o „przekształceniu” informacji w inną formę. Taka informacja nie stanowi informacji przetworzonej. Z „przetworzeniem” informacji nie można również zrównać samego faktu wyszukania w rejestrach, ewidencjach, czy innego rodzaju zestawieniach informacji określonych we wniosku. W dalszym ciągu mamy do czynienia z informacją prostą, którą organ winien udzielić.

Informacja przetworzona jawi się jako pewnego rodzaju kompilacja posiadanych przez organ danych. W jej efekcie powstaje nowy, czyli przetworzony dokument, czy też zespół danych. Udzielenie informacji przetworzonej poprzedza więc wytworzenie nowej informacji. Zabieg ten wymaga dokonania stosownych działań, takich jak analizy, obliczenia, zestawienia, podsumowania, które połączone są z zaangażowaniem intelektualnym (por. wyroki NSA: z dnia 17 października 2006 r., I OSK 1347/05, z dnia 9 sierpnia 2010 r. sygn. akt I OSK 1727/09, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Z uwagi na powyższe uzasadnione jest uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Wnioskodawca zwrócił się o skanów umów lub innych dokumentów poświadczających wynajem odpłatny lub nieodpłatny pomieszczeń w Muzeum Oddział w Lidzbarku Warmińskim za lata 2015-2017 oraz wniósł o zanonimizowanie tych dokumentów.

Zaspokojenie żądania strony nastąpić winno poprzez wyszukanie ww. umów, ich zanonimizowanie, bez konieczności sporządzania jakichkolwiek zestawień i analiz. Nie będzie to jakościowo nowa informacja, nie istniejąca dotychczas w przyjętej treści i postaci. Wyszukanie ww. umów i ich zanonimizowanie nie spowoduje, że żądana informacja przestanie być informacją prostą.

Z uwagi na powyższe organ odwoławczy uchylił decyzję organu pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia w celu udostępnienia wnioskodawcy żądanej informacji publicznej.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017 r., poz. 1369) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylenia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 200 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na

obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Otrzymują:

1. Andrzej Pieślak
ul. Bema 34
11-100 Lidzbark Warmiński
2. Dyrektor Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie
(z aktami sprawy)

Przewodniczący -
Członkowie

